Tohter Jenneri rõem olli otsata. Teña tänas Juñalat, kes sesuggust önne teña lähti iñimestele lastnud ilmuda. Ja tõeste, se assi olli wägga suur, mis Jenner warjo-rõuge-pañemisega maa-ilmale kassuks saatis.

Tohter Jenner kuulutas nüüd sedda asja kirja läbbi wälja. Sõñum tungis kui wälk iggale poole laiale ja rahwas panni nut asja wägga imeks. — Kui siis Jenner oña pojjale ja mitme muu lapsele lehma rõugeid olli pannud, siis tullid kaugelt ja lähemalt tohtrid koko, sedda warjo-rõuge pañemise kombet Jenneri käest öpima. Emad koguside ulgakesti oña lastega senna ja Jenner piddi iggapäw oñikust öhtuni rõugeid pañema. Siin kandis üks waene talonaine oña lapsokest rüppes ehk käe warre peal, seal töi rikas krahw oña poega uhke tölla sees. Jenner pani — wahet teggemata — rikale ja kehwale rõugeid: kõigile sunnt önne ossaks soowides. Kõik Inglis-maa kõllas Jenneri kiitusest, üle Europa, Asia ja Amerika maa tungis ue warjo-rõuge sõñum. — Agga leiti siin ja seal ka ruñalaid iñimesi, kes sedda asja kuuldes pääd wangutasid ja Jenneri rõuge pañemist laitsid. Betti endine perremees Joon leiti ka wastotörkujade seltsis; teña ei lastnud oña tütrekesele rõugeid panna, waid ütles: „Se assi näitab mño arwates nõnda, kui tahaks nõdder iñimene Juñala seaduse ja tarkuse wasto törkuda. Eks se olle nisañasuggune Juñala katsumine, kui tübi pikkewarda teggemine. et Juñala wälk ooneid ei pekas rikuma. Agga teie, ma-ilma targad! uñustate ära, et Juñal isse meile wälko ja rõuge-tõbbe saadab!“ — Agga tohter Jenner kostis: „Kui siña enne wihma kuiwa loogu ruttad ükkes wõtma, et loog märjaks ei saa, ehk kui siña oña keha riete läbbi kord päikise pallawa, kord talwise külma wasto pääd katta, ehk oña ahjo küttad, et külm sind ei purresta: eks siña siis ka ei eksi Juñala seadust wasta, sest Juñal isse saadab wihma, pallawat ja külma.“ — Joon ei mõistnud selle peale middagi wastada.

Inglis-maa kuñinga käest tulli üks kirri, mis tohter Jenneri Londoni kutsus, kuñingliko noore würstidele ja würstipreilidele rõugeid pañema. Jenner wõttis Betti kaasa ja töttas teele. Kui neñad Londoni jõudnud läks Jenner teisel oñikul Bettiga seltsis kuñingliko lossi peale. Inglis-maa kuñingas, Georg III. wõttis tohter Jenneri lahkest wasto ja laskis kõik oña sugguwõssale lehma-rõuged panna. Ka weike Betti wasto näitas kuñingas eñast elde, ja andis lubba lapsele iggapäw tohtri herraga seltsis kuñingliko kotta tulla. Ühel päwal rääkis Jenner kuñingale, mil kombel Betti ükskord külmaga kimpus olnud ja kudda tedda surnust üllest olli äratud. Kuñingas pani sedda assja wägga imeks ja küssis, kes Betti wañemad piddid ollema? Betti kostis pusterawa palgega: mño issa nimi on Baron Allan Lewen. — „Kuis nõnda?“ küssis kuningas: „siña Baroni tütar käid lehmi tüpsamas?“ Betti kostis: „„mño wañemad on suure õnnetuse sees; kurjad iñimesed on kaebdust mño issa peale tõstnud,